

Petokraka je Hrvatskoj dala:

1.

Republiku

2.

Politički subjektivitet

3.

Državne granice

4.

Slobodu

5.

Opismenjavanje

6.

Pravo glasa ženama

7.

Industrijalizaciju

8.

Gospodarski napredak

9.

Besplatno zdravstvo i školstvo

10.

Porast stanovništva

11.

Dostupnost društvenih stanova

12.

Vlasništvo i upravljanje poduzećima

13.

Socijalnu pravdu

14.

Kulturni preporod

15.

Ugled u svijetu

16.

Nadu i optimizam

Davši sve to Hrvatskoj petokraka je puno više od pukog simbola slobode, antifašizma i socijalne pravde. Time petokraka postaje važan dio hrvatskog identiteta.

„A za sve to hvala vama dragi naši komunisti. Jer vi ste dali najveće žrtve i ostvarili ono za čim su težili najveći sinovi hrvatskoga i srpskoga naroda..... Vi ste se neviđenim elanom othrali dušmaninu, obranili rođenu grudu, spasili čast i obraz svoga naroda. **To je najveća slava našega naroda za ovih 1300 godina što smo ovdje**

“, riječi su koje izgovara jedan svećenik i to jedan od najuglednijih svećenika katoličke crkve u Hrvatskoj u 20. st.

Dr. Svetozar Rittig

, dugogodišnji župnik crkve sv. Marka u Zagrebu, tajnik dvojice biskupskih gromada Strossmayera i Bauera, te ministar u Vladi NR Hrvatske 1946-1954. godine. On te riječi izgovara na Drugom zasjedanju ZAVNOH-a u Plaškom 12.10.1943. godine, kada će biti i potvrđena Odluka o prključenju Istre, Rijeke, Zadra i ostalih okupiranih krajeva Hrvatskoj, koju je 20.9.1943. godine donio NOO za Istru.

Kada danas **grad Rijeka**, budući se Republika Hrvatska to nije „sjetila“ obilježiti, **štujući taj dan kada je donijeta jedna od najznačajnijih odluka u povijesti hrvatskog parlamentarizma**

uopće, jer od priključenja teritorija matici Hrvatskoj koje su Italiji ustupile Kraljevina SHS i NDH, Istre, Rijeke, Zadra, Splita i Šibenika, Lošinja, Cresa, Lastova i Palagruže, i drugih otoka Kvarnera i Dalmacije, malo je državotvornijih odluka.

Obilježavajući 77. godišnjicu priključenja okupiranih hrvatskih krajeva

postavljajući na čuveni Riječki neboder petokraku, crvenu zvijezdu kao simbol tog priključenja, riječki umjetnik

Nemanja Cvijanović

sa međunarodnom reputacijom i više od 300 izložbi diljem svijeta i radovima u mnogobrojnim svjetskim muzejima,

petokraku je ostvario sa 2800 crvenih krhotina stakla koje predstavljaju žrtvu 2800 partizana koji ginu u bitci za Rijeku sa simbolom petokrake na čelu, da bi Rijeka bila slobodna i danas u sastavu Republike Hrvatske

. Dovoditi u vezu tih 2800 partizanskih patriotskih boraca sa crvenom zvijezdom palih za Rijeku sa razaranjem i žrtvom Škabrnje i Vukovara, to mogu samo oni koji žele jednu drugačiju Hrvatsku od one kakva je Ustavom RH definirana – RH se temelji na odlukama ZAVNOH-a nasuprot NDH.

Zbog svega se toga moramo ozbiljno zamisliti nad potpuno neprihvatljivom realnošću da **danas Rijekom i Hrvatskom marširaju grupe ekstremista koji svoje protivljenje zvijezdi petokraki iskazuju zastavama i pokličima „Za dom spremni“**

, a da hrvatska policija na to ne reagira.

U Hrvatskoj je na žalost izgrađen ambijent pogodan za ustašovanje, a u takvom prostoru za crvenu zvijezdu petokraku nema mjesta

. Šokantna je spoznaja da tu klimu stvaraju, pored dvojice zastupnika Mosta Bulja i Miletića od

kojih smo to mogli i očekivati i tri ministra hrvatske Vlade, Nina Obuljen Koržinek, ministrica kulture, Oleg Butković, ministar prometa i Tomislav Medved, ministar branitelja, koji u petokraki vide poticaj ideološkim sukobima, anakronizam i provokaciju.

Takve kvalifikacije o zvijezdi petokraki možemo naći još samo u izjavama ministara Vlade NDH iz vremena II. svjetskog rata. Stoga bi za ministre u Vladi RH pravo pitanje bilo može li zvijezda petokraka za koju je i Europski sud za ljudska prava dao tumačenje, presudu da ona „simbolizira međunarodni radnički pokret i borbu za pravednije društvo“, biti provokacija?

Ako je zvijezda provokacija, znači li to da je „Za dom spremni“ poželjan?

Samo bih podsjetio i Bulja i Miletića i hrvatske ministre koje petokraka provocira, da su igrači splitskog Hajduka napustili Split, kojega su oni koji su bili „Za dom spremni“ tijekom drugog svjetskog rata prepustili Italiji i prešli na slobodnu teritoriju otoka Visa. Tu su, čim su stigli prišli „crjenu zvizdu“ na hajdučke prsi kao simbol slobode i htijenja da Split i Dalmaciju vrate u krilo domovine. Ta „crjena zvizda“ sa bilog hajdučkoga dresa istovjetna je onoj zvijezdi koja danas ponosno stoji nad Rijekom.

Da li nam je ona potrebna i danas, najbolji je odgovor dao talijanski kritičar Giacinto Di Pietrantonio :

„Ova petokraka postaje nužna u kaotičnom vremenu u kojem su demokratske slobode dovedene u pitanje.

Ona je spomenik koji nam treba više nego ikad“.

Ploče, 23.9.2020.

VEDRAN SRŠEN